

Ökumenikus Énekeskönyv

Budapest
2010

Kiadja:
A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia
és a
Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa

Szerkesztőbizottság:
Oláh Gábor
Tardy László
Tóth-Szöllős Mihály
Vizi István

Utánnnyomás
Készült az Ex-Kop Bt.
nyomdájában Szigetszentmiklóson.

TARTALOMJEGYZÉK

1. A fényes nap immár
2. Az egyháznak a Jézus a fundámentoma
3. Az Isten Bárányára
4. Az Úr csodásan működik
5. Az Úristent magasztalom
6. Áldj meg minket, Jézus
7. Áldjad, én lelkem
8. Áldjon meg minket
9. Áldott legyen az Úr neve
10. Bár szétszakadva él az egyház
11. Dicsérvétek az Urat
12. Dicsőség mennyben az Istennek
13. Erős vár a mi Istenünk
14. Ébredj, bizonyágtérvő lélek
15. Győzhetetlen én Kőszálom
16. Hadd menjek, Istenem
17. Ím nagy Isten, most előtted
18. Imádkozatok és buzgón kérjétek
19. Isten élő Lelke, jöjj
20. Isten szívéen megpihenve
21. Itt van Isten köztünk
22. Jer, dicsérvéjük Istent
23. Jézus, te égi szép
24. Jézus, világ Megváltója
25. Jöjj, Szentlélek Úristen
26. Jövel, Szentlélek Úristen
27. Ki dolgát mind az Úrra
28. Királyi zászló jár elől
29. Követe egykor Krisztus csodáját
30. Maradj velem, mert mindjárt este van
31. Ments meg engem, Uram

32. Mi Atyánk, ki vagy mennyekben
33. Mind adjon hálát Istennek
34. Minden élő dicsér
35. Mint a szép híves patakra
36. Mondjatok dicséretet
37. Ó Jézus, emlékezni rád
38. Ó, jöjj, ó, jöjj Immánuel
39. Ó, Krisztusfő sok sebbel
40. Ó, terjeszd ki, Jézusom
41. Örvendezzünk jertek
42. Semmit ne bánkódjál
43. Tebened bízunk
44. Tisztítsd meg szíved
45. Uram Jézus, légy velünk
46. Velem vándorol utamon Jézus
47. Vezess, Jézusunk

TÉMA SZERINTI MUTATÓ

Dicséret – Hálaadás: 5; 6; 8; 9; 12; 21; 22; 33; 34; 36; 41

Zsoltár – Szentírás: 7; 11; 13; 29; 32; 35; 38; 43

Egyház: 2; 10; 14; 42

Jézus – Szentlélek: 3; 19; 20; 23; 25; 26; 37; 45; 46

Bizalom: 4; 15; 27; 40

Szenvedés – Bűnbánat: 17; 18; 24; 28; 39; 44

Örök élet: 1; 16; 30; 31; 47

1. Parlando Csángó népi dallam

A fé - nyes nap im - már el - nyu - go - dott,
a föld szí - ne ső - tét - ben ma - ra - dott,
nap - pa - li fény éj - jel - re vál - to - zott,
fá - rad - tak - nak nyu - go - dal - mat ho - zott.

2. Minden élő megy nyugodalomra,
az Istentől elrendelt álomra.
De én, Uram úgy megyek ágyamba,
mintha mennék gyászos koporsómba.
3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
hogy lelkemet ne kelljen féltennem,
hogy lehessen bátrabban szólanom,
midőn meg kell előtted állanom.
4. Színed előtt mindennap elesem,
de te lettél Atyádnál kezesem,
ha megtartasz holnapi napodra,
nem fordítom azt megbántásodra.

2.

Wesley S.S., 1810-1876

m

Az egy - ház - nak a Jé - zus a fun - dá - men - to -
 ma, A szent I - gé - re é - pült fel
 lel - ki temp - lo - ma. Le - szállt a mennyből
 hív - ni és el - je - gyez - ni őt, Meg -
 vált - va drá - ga vé - rén a vált - ság - ban hí - vőt.

2. Kihívott minden népből Egy lelki népet itt,
 Kit egy Úr, egy keresztség És egy hit egyesít.
 Csak egy nevet magasztal, Csak egy cél vonja őt,
 És egy terített asztal Ád néki új erőt.

3. A három-egy Istennel Már itt a földön egy,
 S az üdvözült sereggel Egy nép és egy sereg.
 Ó mily áldott reménység: Ha itt időnk lejár,
 Te boldog szenteiddel Fenn nálad béke vár.

Sione J. Sámuel, 1839 – 1900.

3.

Kr. Roy, 1860-1936

Az Isten Bá - rá - nyá - ra Le - té - szem bűnöm én.
 És lelkem bé - ke vár - ja Ott a ke - reszt tö - vén.
 A szívem min - de - nes - től Az Úr e - lé vi -
 szem, Meg - tiszt - tul min - den szenny - től A
 Jé - zus vé - ré - ben. A Jé - zus vé - ré - ben.

2. Megtörve és üresen Adom magam neki,
 Hogy újjá ő teremtsen, Az űrt ő töltse ki.
 Minden gondom, keservem az Úrnak átadom,
 Ő hordja minden terhem. Eltörli bánatom,
 Eltörli bánatom.
3. Örök kőszálra állva, A lelkem megpihen;
 Nyugszom Atyám házába, Jézus kegyelmében.
 Az ő nevét imádom Most mindenek felett;
 Jézus az én királyom, Imámra felelet,
 Imámra felelet.
4. Szeretnék lenni, mint ő, alázatos, szelíd;
 Követni híven, mint ő, Atyám parancsait!
 Szeretnék lakni nála, hol mennyei sereg
 Dicső harmóniába Örök imát rebeg,
 Örök imát rebeg.

H. Bonar, 1808 – 1889; M. Roy, 1858 – 1924

4.

Maár Margit 1920

Az Úr cso - dá - san mű - kö - dik, De út - ja rejt - ve
van, Ten - ger ta - kar - ja láb - nyo - mát, Sze -
lek szárnyán su - han. Mint tit - kos bá - nya
mé - lyi - ben, For - mál - ja ter - ve - it, De
biz - tos kéz - zel hoz - za föl, Mi most még rejt - ve itt.

2. Bölcs terveit megérleli, Rügyet fakaszt az ág.
Bár mit sem ígér bimbaja, Pompás lesz a virág.
Ki kétkedőn boncolja őt, Annak választ nem ad,
De a hívő előtt az Úr Megfejtí önmagát.
3. Ne félj tehát, kicsiny csapat, Ha rád felleg borul:
Kegyelmet rejt, s belőle majd Áldás esője hull.
Bízzál az Úrban, rólad ő Meg nem feledkezik,
Sorsod sötétlő árnya közt Szent arca rejtezik.

Cowper Vilmos 1731 – 1800 (angol)

5.

Népi gyűjtésből

Az Úr-is - tent magasztalom, jó-vol-tá - ról
gondolkodom, ir-gal-mához fo-lyamodom,
mert meg-hall-gat, azt jól tu - dom.

2. Csodálatos tetteiről, – szabadító erejéről, –
emlékezem jóvoltáról, – bizodalmat veszek abból.
3. Mert ő erős hatalommal, – dicsőséges szent jobbjával –
az ő népét megmentette, – fogságából kivezette.
4. Úgy vezette szent Egyházát, – mint jó pásztor kedves nyáját, –
ételéről gondoskodott, – utat neki ő mutatott.
5. Hálát adjunk az Istennek, – Atya, Fiú, Szentléleknek, –
három személy Fölségének, – egymivoltú Istenségnek.

Kájonai Kancionale alapján

6.

Lakatos M. feljegyzése

Áldj meg minket, Jé-zus, kik itt egy-be - gyűltünk,
 A te ál - dá - sod-ban, ké-rünk, le - gyen ré-szünk,
 A - ján - dé - kod kö - zöld bő - ven vé - lünk,
 Ne hagyj min - ket, hí - ve - i - det,
 szent-ség nél - kül vi - lát - ból ki - múl - ni.

Gimesi gyűjtemény (1844)

7.

Stralsund, 1665

d
 Áldjad, én lel-kem, a di-cső-ség ö - rök Ki-rá-lyát!
 Ő - né - ki mennye - i ka-rok-kal együtt zengj há-lát!
 Zú-gó ha - rang, É - nek és or - go - na - hang,
 Mind az ő szent ne - vét áld - ják!

2. Áldjad őt, mert az Úr mindent oly bölcsen intézett:
Sasszárnyon hordozott, vezérelt, sok bajban védett!
Nagy irgalmát Naponként tölti rád,
Áldását mindenütt érzed.
3. Áldjad őt, mert keze csodásan alkotott téged!
Utadon elkísér, tőle van testi épséged.
Sok baj között Erőd volt és örömed,
Szárnyával takarva védett.
4. Áldjad őt, mert az Úr megáldja minden munkádat!
Hűsége, mint az ég harmatja, bőven rád árad.
Lásd: mit tehet Jóságos Lelke veled,
És hited tőle mit várhat!
5. Áldjad az Úr nevét, őt áldja minden énbennem!
Áldjad őt lelkem, és róla tégy hitvallást, nyelvem!
El ne feledd: Napfényed ő tenéked!
Őt áldjad örökké! Ámen.

103. zsoltár. Neander Joakim 1650 – 1680 (német)

8.

Náray: Lyra Coelestis (1695)

Áld-jon meg min-ket ö - rök A - tya - is - ten,
 Áld-jon meg min-ket ke-gyes Fi - ú - is - ten,
 Áld-jon meg, áld-jon Szent - lé - lek Úr - is - ten,
 Há - rom sze - mé - lyű i - gaz, ö - rök Is - ten.

2. Atyaúristen, aki szent Fiadat
 Bűn váltságára miérettünk adtad,
 Szentlélek Istent ki elküldted nekünk,
 Egy örök Isten, irgalmazz minékünk.

9.

Ál-dott legyen az Úr ne-ve mostantól mindörök-ké!
 Ál-dott legyen az Úr ne - ve mostantól mindörök-ké!

A görög katolikus mise kezdő és záró éneke.

10.

m
Bár szét - sza - kad - va él az egy - ház,
Ha el is vá - laszt any - nyi kor - lát,
Jé - zus - ban még - is egy le - het.
Test - vér - nek adj test - vér ke - zet! Ha egy a
Pásztor, egy a nyáj, Ó - ná - la mind he - lyet ta - lál.

2. A bölcs tanítómind csak szolga: Nem léphet Jézusunk elé
Szeretet útján vándorolva, Tekintsünk mind az Úr felé!
Hű keresztyén az nem lehet, Ki csak beszél tettek helyett.
3. Elrejtve él a Krisztus népe, Bűn és halál takarja még.
Nem látszik szent, örök renénye: Hordozza a kereszt jelét.
De gyakor véget ér az út, S a szent hajó majd célba fut.
4. Jézus, tebenned egy az egyház: Ne engedd szétszakítani!
S mit elront annyi sok tanítvány, Siess te meggyógyítani!
Utunkra hulljon tiszta fény; Szeretet, hit s örök remény!

Chalupka Sámuel 1812 – 1883 (szlovák).

11.

Genf, 1562

Di-csér-jé - tek az U-rat! Áld - já - tok ő szent voltát!

Di-csér - jé - tek mennyekben, Hol or - szá - gol ke - gye - sen,

Az ő nagy di - cső - sé - gé - be! Di - csér - jé - tek ha - talmát,

Mely - ből dicső nagy voltát Minden ve - he - ti e - szé - be!

2. Dicsérjétek őt kürtben, Ékes éneklésekben;
Hegedűkben, lantokban És hangos citerákban
Az Úrnak zengedeztetek!
Sípokban, orgonákban, És más szép muzsikákban
Örvendjétek az Istennek!
3. Az Urat cimbalmokban És egyéb szerszámokban
Mindnyájan dicsérjétek, Citerát pengessetek,
Az Úr szent nevét dicsérvén!
Minden lelkes állatok, Istent magasztaljátok:
Dicsőség Istennek! Ámen.

12.

Tárkányi-Zasskovszky

Di-cső-ség mennyben az Is - ten - nek!

Az an-gya-li se-re-gek ví-gan így é - ne- kel- nek:

Di - cső - ség, di - cső - ség Is - ten - nek !

2. Békesség földön az embernek! –
Békesség földön az embernek! –
Kit az igaz szeretet a kis Jézushoz vezet:
Békesség, békesség embernek!

3. Dicsőség az örök Atyának, –
és értünk született Fiának, –
s mindkettő Szent Lelkének,
a malaszt kútfejének: –
Dicsőség, dicsőség Istennek!

Simon Jukundián

13.

Luther M. 1483-1546

E - rős vár a mi Is - te - nünk,
Ha ő ve - lünk, ki el - le - nünk?
Jó fegy - ve - rünk és paj - zsunk.
Az Úr a mi ol - tal - munk.
Az ő el - len - ség Most is ül - döz még.
Nagy a se - re - ge, Csa - lárd - ság fegy - ve - re,
Nincs i - lyen több a föl - dön.

2. Erőnk magában mit sem ér, Mi csakhamar elesnénk;
De küzd értünk a hős vezér, Kit Isten rendelt mellénk.
Kérdezed: ki az? Jézus Krisztus az,
Isten szent Fia. Az ég és föld Ura,
Ő a mi diadalmunk.
3. E világ minden ördöge Ha elnyelni akarna,
Minket meg nem rémítene, Mirajtunk nincs hatalma.
E világ ura Gyúljon bosszúra:
Nincs ereje már, Reá ítélet vár,
Az ige porba dönti.

4. Az ige kőszálként megáll, Megszégyenül, ki bántja.
Velünk az Úr táborba száll, Szentlelkét ránk bocsátja.
Kincset, életet. Hitvest, gyermeket:
Mind elvehetik. Mit ér ez őnekek!
Mienk a menny örökre!

46. zsoltár. Luther Márton 1483 – 1546

14.

Halle, 1704

Éb - redj, bi - zony - ság - té - vő lé - lek!
Kik bát - ran szól - nak s harc - ra ké - szek,
A vár - fa - lak - ra ő - rök áll - ja - nak,
Ha éj bo - rul le, vagy ha kél a nap.
Hí - vá - suk zeng - jen messze szer - te - szét
Az Úr - hoz gyűjtve né - pek se - re - gét!

2. Ó, bárha lángod fellobogna,
S ébredne föl sok nemzet fényinél,
Ó, bár sok szolga sarlót fogva,
Aratna, mígnem leborul az éj!
Urunk, e roppant, ért vetésre nézz:
A munka sok, a munkás oly kevés!

3. Küldd útra hírnökid csapatját,
 És adj erőt onnan felül nekik,
 Hogy veszni a pogányt se hagyják,
 És szerteúzzék sátán seregít.
 Országod jöjjön el minél előbb,
 Hirdetve szent neved dicséretét!

K. H: Bogatzky, 1690 – 1774

15. Bartalaus: Magyar népdalok, 1883

Győz - he - tet - len én kő - szá - lom,
 Vé - del - me - zőm és kő - vá - rom, A ke - reszt - fán
 drá - ga á - rom, Ol - tal - ma - mat Tő - led vá - rom!

2. Sebeidnek nagy voltáért, Engedj kedves áldozatért,
 Drága, szép piros véredért, Kit kiöntél e világot.
3. Reád bízta én ügyemet, Ó Jézusom, én lelkemet,
 Megpedett bús szívemet, Szegény, árva, bús fejemet.
4. Irgalmazz meg én lelkemnek, Ki vagy ura mennynek-földnek,
 Könyörgök csak Felségednek, Én megváltó Istenemnek.
5. Mutass, Jézus kies földet, Lakásomul adj jó helyet,
 Ez életben csöndességet, Jövendőben üdvösséget.

Kuruc kori ének

16.

Mason Lowell, 1856.

Hadd men-jek, Is - te - nem, Min - dig fe - léd,
Fáj - dal - mak út - ja - in Min - dig fe - léd.
Ó sok ke - reszt - je van, De ez az én u - tam,
Mert hoz - zád visz, U - ram, Min - dig fe - léd.

2. Csillagvilágokat Elhagyva már,
Elfáradt lelkem is Hazatalál.
Hozzád ha eljutok, Lábadoz roskadok:
Ottan megnyughatok örökre én.

Adams F. Sára, 1841.

17.

Kálmán Farkas, 1838-1906

m.

Ím nagy Is-ten, most e-lőt-ted szí-ve-m ki-tá-rom
 Me-ne-dé-kem nincs se-hol a föl-di ha-tá-ron;
 Ha te nem jössz bá-na-tom-hoz bíz-ta-tó szó-val
 I-ta-lom könny, a ke-nye-rem ke-se-rű só-haj.

2. Ha a világ nem tudná is számos bűnömet,
 Te előled elrejtene semmit sem lehet;
 Látja Lelked minden bűnöm, melynek átka súlyt:
 Vedd le rólam, ó Úr Isten, vedd le ezt a súlyt!
3. Jézusomra föltekintek a kereszt alatt,
 Nincs szívemnek nyugodalma vétkeim miatt;
 Ó, ne büntesd, Uram, azt, kit megtört a bánat:
 Szálljon reám irgalmadból béke, bocsánat!
4. Szent Fiadért, ki engemet vérén megváltott,
 Hallgass meg, ha bűnbánattal hozzád kiáltok!
 Vigaszoddal térj kegyesen beteg szívemhez,
 Hozzád térő gyermekednek, Atyám, kegyelmezz!

Szász Béla, 1840 – 1898

18.

Tinódi Sebestyén, 1546

„I - mád-koz - za - tok és buz - gón kér - je - tek!”

Bű-nős vol-tun-kért, U - ram, ó, ne vess meg!

Tisz-ta szí-vet és Szent - lel - ket adj né-künk,

Hall-gass meg Fi - ad ne - vé - be', ha ké - rünk.

2. „Keressetek buzgón, és megtaláltok!”
Téged keresünk, Uram, hogy bűn s átok
Erőt ne vegyen mi rajtunk, légy nekünk
Égi utunk, igazságunk, életünk!
3. „Zörgessetek buzgón Isten ajtaján!”
Elfáradtunk, Uram, e világ zaján;
Ó, nyisd meg az égi béke szép honát,
Add, hogy zenghessünk örök halleluját!

Victor János, 1860 – 1937

19.

Iverson D. sz.1924.

Is - ten é - lő Lel - ke, jöjj, áld - va szállj le rám,
 É - gi lángod jár - ja át szí - vem és a szám!
 Oldj fel, küldj el, tölts el tűz - zel!
 Is - ten é - lő Lel - ke, jöjj, áld - va szállj le rám!

2. Isten élő Lelke jöjj, légy vezérem itt,
 Ó, segíts, hogy hagyjam el bűnök útjait!
 Old fel, küldj el, tölts el tűzzel!
 Isten élő Lelke jöjj, légy vezérem itt!
3. Isten élő Lelke jöjj, hadd lehessenek szent,
 Jézussal légyek egy már e földön lenr!
 Old fel, küldj el, tölts el tűzzel!
 Isten élő Lelke jöjj, hadd lehessenek szent!
4. Isten élő Lelke jöjj, győzedelmet adj,
 S majd a végső harcon át mennybe fölragadj!
 Old fel, küldj el, tölts el tűzzel!
 Isten élő Lelke jöjj, győzedelmet adj!

1. vers: Iverson Dániel sz.1924 (angol),

2-4. vers: R. Váró Margit 1891-1972

20.

Herrnhag, 1735; Basel, 1745

Is - ten szí - vén meg - pi - hen - ve Forr - jon szí - vünk
 Hi - tünk kar - ja úgy ö - lel - je É - des Meg - vál -
 egy - be hát, Ő fe - jünk, mi né - ki tag - ja,
 tón - kat át!
 Ő a fény, mi szí - ne - i; Mi cse - lé - dek,
 ő a gaz - da, Ő mi - énk, ö - vé - i mi.

2. Szeretben összeforva, Egy közös test tagjai,
 Tudjuk egymásért harcolva, Ha kell, vérünk ontani.
 Úgy szerette földi nyáját, S halt meg érte jó Urunk;
 Fájna néki, látva minket, Hogy szeretni nem tudunk.
3. Nevelj minket egyességre, Mint Atyáddal egy te vagy,
 Míg eggyé lesz benned végre Minden szív az ég alatt;
 Míg Szentlelked tiszta fénye Lesz csak fényünk és napunk,
 S a világ meglátja végre, Hogy tanítványid vagyunk.

M. L. Zinzendorf, 1700-1760; Chr. Gregor, 1721-1801

21.

Itt van Is - ten köz - tünk; Jer - tek őt i -
 Itt van a kö - zé - pen; Min - den csendre
 mád - ni, Hó - do - lat - tal e - lé áll - ni!
 tér - ve, Ő - e - lőt - te hull - jon térd - re!
 Az, a - ki Hir - de - ti És hall - ja az
 I - gét: Ad - ja né - ki szí - vét!

2. Itt van Isten köztünk, Ő, kit éjjel-nappal
 Angyalsereg áld s magasztal.
 Szent, szent, szent az Isten! Néki énekelnek
 A mennyei fényes lelkek.
 Ó, Urunk, Halld szavunk, Ha mi, kicsiny néped,
 Áldozunk Tenéked!
3. Csodálatos Felség, hadd dicsérlek téged,
 Hadd szolgáljon lelkem néked!
 Angyaloknak módján Színed előtt állván,
 Bárcsak mindig orcád látnám!
 Add nékem Mindenben Te kedvedben járnom,
 Istenem, Királyom!

4. Által jársz Te mindent; Rám ragyogni engedd
Életadó, áldott Lelked!
Mint a kis virág is magától kibomlik,
Rá, ha csöndes fényed omlik,
Hadd, Uram, Boldogan Fényességét látnom,
S országod munkálnom!

G. Tersteegen, 1697-1769

22.

Jer, di - csér - jük Is - tent
Ki nagy, di - cső dol - got

Szív - vel, száj - jal, lé - lek - kel,
Cse - lek - szik min - de - nek - kel,

Ki böl - csőnk - től fog - va Mind -
ed - dig el - tar - tott, És szám - ta - lan jók -
kal Min - ket el - á - rasz - tott!

2. A jóságos Isten Áldjon tovább is minket
Hogy vidáman, békén Tölthessük életünket;
Tartson meg mindvégig Minket kegyelmében,
Legyen szabadítónk Minden szükségünkben!

3. Atyának, Fiúnak és Szentlélek Istennek,
A Szentháromságnak, Hűséges éltetőnknek
Dicséret, dicsőség, Legyen magasztalás,
Most és mindenkoron Örök hálaadás!

Sírák könyve 50,24-26. Rinckart Márton 1586-1649 (német)

23.

Sörlie C. W. 1887-1953

Jé - zus, te é - gi szép tün - dök - lő fé - nyű név,
Leg - szentebb én - ne - kem e föld ö - lén.
Ben - ned van ír - ga - lom, E - rőd ma - gasz - ta - lom,
Te - ró - lad zeng da - lom, ra - gyogj fe - lém!

2. Az élet száz veszély, én lelkem mégse félj,
Míg ő hord karjain, hű Mestered!
Elhagynak emberek, mit árt, ha ő veled,
Töröld le könnyedet: Jézus szeret!
3. Akaratod nekem mutasd meg szüntelen,
Ne rejtse el, Mesterem, tetszésedet!
Vezérelj így magad, mutasd meg utadat,
Idegen tájakon jár gyermeked.

4. Tisztíts meg teljesen, szentelj meg, hadd legyen
Fényedből fénysugár az életem,
Míg a homályon át a lelkem otthonát,
Világosságodat elérhetem.

Moe Ole Teodor 1863-1922 (norvég)

24.

Szegedi L. 1674

The image shows a musical score for a hymn. It consists of four staves of music in a single system, all in treble clef and a key signature of one flat (B-flat). The melody is written on the top staff, and the lyrics are written below the staves. The lyrics are: "Jézus, vi-lág Megvál-tó - ja, üdvözlégy, é - let a - dó - ja, meg-fe - szített Is - ten - fi - a, szent ke-resz-ted szívem hív - ja. R) Jé - zus, add hogy hozzád tér-jek, ve-led hal-jak, ve-led él - jek." The music is in a simple, hymn-like style with a steady rhythm.

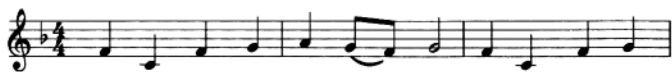
Jézus, vi-lág Megvál-tó - ja, üdvözlégy, é -
let a - dó - ja, meg-fe - szített Is - ten - fi - a,
szent ke-resz-ted szívem hív - ja. R) Jé - zus, add hogy
hozzád tér-jek, ve-led hal-jak, ve-led él - jek.

2. Átalszelve kezed, lábad, – átvert tested roskad, bágyad, –
mezítelen tépelt melled! – Ó siratlak, ó öllelek! R)
3. Jézusom, ha jön a végnap, – ismerj engem magadénak, –
homlokomon piros véred: – tiéd vagyok, úgy ítélj meg! R)

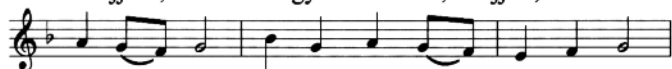
„Salve mundi salutare”; Sík Sándor szabad fordítása

25.

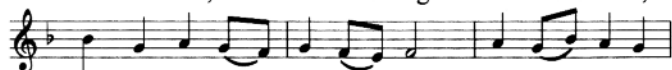
Zsasskovszky: Énekkönyv (1859)

1. Jöjj, Szentlé - lek Úr - is - ten, Á-raszd re - ánk
2. Jöjj el, ár - vák gyámo - la, Jöjj el, szívünk

tel - je - sen Mennből fé - nyes - sé - ge - det,
or - vo - sa, Oszd ki é - gi kincse - det,

Mennből fé-nyes - sé ge - det. 1-2. Jöjj el, jöjj el,
Oszd ki é - gi kincse - det.

jöjj el, jöjj el, Jöjj Szentlé-lek Úr - is - ten!

3. Jöjj el lelki vigaszunk,
Testi, lelki támaszunk,
Érezzük bőségedet,
Érezzük bőségedet.
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj el, jöjj el,
Jöjj Szentlélek Úristen.

Kisdi: Cantus Catholici (1651)

Jö - vel, Szent - lé - lek Úr Is - ten,
Meny - nye - i szent a - ján - dék - kal,
Töltsd bé szi - ve - in - ket é - pen
Szív - bé - li szent buz - gó - ság - gal,
Mely - nek szent - sé - ges e - re - je
Nyel - ve - ket e - gye - ző hit - re
Egy - be - gyűj - te sok né - pe - ket,
Kik mond - ván így é - ne - kel - je - nek:
Al - le - lu - ja! Al - le - lu - ja!

2. Te, szentségnek új világa, Igédnek vezess útjára, ∴:
Taníts téged megismernünk, Istent atyánknak neveznünk.
Őrizz hamis tudománytól, ∴: Hogy mi ne tanuljunk mástól,
És ne legyen több más senki, Hanem Krisztus, kiben kell bízni!
Alleluja, Alleluja!

3. Ó, mi édes Vigasztalónk, Légy kegyes megoltalmazónk, ∴:
Hogy maradjunk útaidban, Ne csüggedjünk háborúinkban.
Erőddel elménket készítsd, ∴: Gyenge hitünket erősítsd,
Hogy halál és élet által Hozzád siessünk hamarsággal!
Alleluja, Alleluja!

27.

Neumark Gy. 1621-1681

Ki dol-gát mind az Úr-ra hagyja, És benne
Azt ő meg-őr-zi és meg-tart-ja Sok föl-di
bí-zik szün-te-len,
baj-ban, ín-ség-ben. A-ki az Úr-ban bí-z-va
jár, Ho-mok-ra az nem é-pít már.

2. Segít-e, mondd, ha gondba veszve Feltör a sóhaj és a jaj,
S úgy talál minket reggel, este? Elmúlik tőle tán a baj?
Míg panaszt ejt a szenvedő, bánata, terhe egyre nő.
3. Jobb nekünk bízva csendben lenni, Hogy szívünk békén
várja meg,
Mit a bölcs Isten készül tenni, Míg üdvös terve végbemegy.
Aki megváltott bűn alól, Mi áldás nekünk, tudja jól.
4. Szent keze int, ha itt az óra, Hogy öröm váltson bánatot,
Mert véget érhet már a próba, Ha benne hűnek láthatott.
Hozzánk hajol, nem késik el, Atyai karja átölel.

5. Járj Isten útján hű munkában, Mondj imádságot, éneket!
Egyedül benne bízzál bátran, Megújul akkor életed.
Ki benne bízik boldogan, Arra az Úrnak gondja van.

55. zsoltár 23. vers. Neumark György 1621-1681 (német)

28.

Cantus Catholoci, 1651

1. Ki - rá - lyi zász - ló jár e - lől, Ke-reszt-fa
2. Ke-gyetlen lánd-zsa ver - te át Gonosz va-

tit - ka tün - dö - köl, Me - lyen az é - let
sá - val ol - da - lát. S mely szennyet, vét - ket

hal-ni szállt S meg-tör-te hol - ta a ha - lált.
el - tö - rölt, Be - lő - le víz és vér ö - mölt.

3. Az ősi jóslat itt betelt, Mit a hű Dávid énekelt:
„Az Úr, halljátok nemeztek: Kereszten trónol köztetek”.
4. Világ bűnének zálogát, Ó boldog ág, te hordozád,
Az ellenség gonosz fejét Megváltónk rajtad zúzta szét.
5. Szentháromság, dicsérjenek, Üdvösség kútja, mindenek.
Legyen győzelmünk, add meg ezt, A diadalmas szent kereszt.

Vexilla Regis prodeunt himnusz, Sík Sándor fordítása

29.

Cantus Catholici, 1651

1

Kö-vet-te egykor Krisztus csodá-ját né-pek so-ka-
 szá-ga; ta-nít-ván ő-ket e sza-va-kat mond-ja:

2. „Boldogok, akik lelki szegények, és nem hivalkodnak,
 Mer a mennyország adatik azoknak.
3. Boldogok, akik szelíd emberek, és nem gyűlölködnek,
 Atyám igéri: ők bírják a földet.
4. Boldogok, akik sírván bánkódnak és károkat vallnak,
 mert ők Istentől vigasztalást kapnak.
5. Boldogok, akik az igazságot éheznek, szomjazzák,
 Amit kívántak, Istennél találják.
6. Boldogok, akik irgalmas szívvel másokon könyörülnek,
 Irgalmasságot az Istentől nyernek.
7. Boldogok, akik tiszta szívűek, és a bűnt utálják,
 Mert jövendőben Istent ők meglátják.
8. Boldogok, akik békeesség-szerzők, békeességben laknak,
 Gyermekei ők valóban az Úrnak.
9. Boldogok, akik az igazságért üldözést szenvednek,
 Örökösei lesznek majd a mennynek.
10. Boldogok lesztek, mikor értem emberek gyűlölnék
 És maguk közül titeket kiűznek.
11. Mondom tinéktek, örvendeztetek, vigadjatok szívből,
 Jutalmat nyertek Atyámnak kezéből!”

Kájoni kancionále alapján

30.

Monk W.H., 1823-1889.

Ma - radj ve - lem, mert mind-járt es - te van,
Nő a sö - tét, ó, el ne hagyj, U - ram;
Nincs sen - kim és a vi - gaszt nem le - lem,
Gyá - mol - ta - lan - nal, ó, ma - radj ve - lem.

2. Kis életem fut s hervadásba hull,
Bú lesz a vígság, fényesség fakul,
Csak változást és romlást lát a szem;
Változhatatlan, ó maradj velem.
3. Minden múltó perc Hozzád visz közel,
Kegyelmed űzi kísértőmet el,
Nincs más vezérem, nincs más Mesterem,
Fényben, borúban, ó, maradj velem.
4. Ellenség ellen áldásod fedez,
A könny nem sós, a kór is könnyű lesz,
Sír, halál-fullánk, hol a győzelem?
Győztes leszek, csak légy, Uram, velem.

Lyle H. Fr., 1793-1847.

31.

Tárkányi-Zsaskovszky

m
Ments meg en - gem, U - ram! az ö - rök ha - lál - tól,
a - ma ret - te - ne - tes na - pon minden baj - tól,
mi - dőn az ég és föld meg fognak in - dul - ni,
s el - jössz a vi - lá - got lán - gok - ban í - tél - ni.

2. Reszket minden tagom, borzadok és félek, –
földi pályát végzett szegény, bűnös lélek. –
Félek a naptól, mely vizsgálni fog, s dúlni, –
midőn az ég és föld meg fognak indulni.
3. Haragnap napja az, ínség s veszély napja, –
nagy nap, mely a bűnöst gyötremnek adja. –
Midőn te, ki mindig éltél és fogsz élni, –
eljössz a világot lángokban ítélni.
4. Örök nyugalmat adj, ó Uram, néki(k), –
s örök világosság fényeskedjék néki(k), –
hogy szent trónod körül udvarolhassanak,
(ő udvarolhasson) –
s téged, boldogítót örökké áldjanak (áldhasson).

„Liberate me Domine”, Tárkányi Béla fordítása

Mi Atyánk, ki vagy mennyekben, Hoz-zád si - e - tünk
lé - lek-ben, És a - mi - ként pa - ran-cso - lád, I -
mád-kozunk, mint egy csa-lád. Add, fo-hásunk ne
az aj-kon, De szí-vünk mé-lyén fa - kad - jon!

2. Szenteltessék meg a neved! Tartsuk meg szent beszédedet,
És míg a sír ránk nem borul, Éljük, mint hívek, jámborul!
Tévelygéstől óvd nyájadat, Hű pásztorunk te légy magad!
3. Jöjjön el a te országod, Terjeszd a fényt, igazságot;
Szentlelked vezérünk legyen, Hogy néped el ne tévedjen!
Törd meg a sátán erejét, Egyházadat te áldd, te véd!
4. Te szent akarod legyen e földön, miként a mennyekben!
Ha szenvedünk, türelmet adj, Jó s balsorsban velünk maradj!
Irtsd ki a rossz indulatot, mely megszegi akarodat!
5. Add meg napi kenyérünket, Tárházadból tápláld minket!
Munkánk sikerrel koronázd, Távoztass tőlünk bajt, vizsályt,
Hogy csendes béke, szeretet, Örvendeztesse népedet!
6. És bocsásd meg bűneinket, Hogy ne terheljék lelkünket,
Amint mi is megbocsátunk, Ha vétett felebarátunk!
Szelídség és jóindulat, Így egyesíti nyájadat.

7. Kísértésbe minket ne vígy! A sátán gonosz és irigy.
Ha törbe csal, te adj erőt, Hogy bátran visszaverjük őt!
Szentlelked maga segítsen Híven megállni a hitben!
8. Ments meg a gonosztól, Atyánk, Ha nehéz napok törnek ránk!
Ha ránk borul a síri éj, Végső ínségünkben segítél!
Testünknek adj békés halált, Készíts nekünk mennyben lakást!
9. Tied ma és mindenkoron Az ország és a hatalom;
Ami jót kérünk, megadod, Imádságunk meghallgatod.
Dicsőség itt és odafenn, Néked, jó Istenünk! Ámen.

Luther Márton 1483-1546

33.

Crüger J. 1598-1662

d

Mind ad - jön há - lát Is - ten - nek, Ki
 él e föl - dön lenn, Mint menny - ben an - gyal -
 se - re - gek Őt zen - gik szün - te - len!

2. Dicsérjük Istent boldogan, Mert ő a legfőbb jó.
Nagy csodaműve számtalan, Karja mindenható.
3. Épségben tartott bennünket Még anyánk méhétől,
S ha ember már nem segített, Ügyünk ő vette föl.
4. Bár gyakran bűnnel bántottuk, Nem fordult tőlünk el.
Megbocsát nekünk Krisztusért, S megáld kegyelmével.

5. Ő adjon vidám új szívet, A régi helyébe,
És vessen gondot, félelmet Tenger mélységébe!
6. Tartsa meg dolgos békében Hazánkat, népünket!
Földi munkánkban kísérfen Áldása bennünket!
7. Ő legyen, míg tart ez a lét, A mi üdvösségünk,
És ha itt utunk véget ér, Égi örökségünk!

Gerhard Pál 1607-1676 (német)

34.

Népi gyűjtés

1.

Min-den é - lő di - csér, ö - rök A - tyá - is - ten,
Szol-gál - ni te - né - ked e - léd ál-lunk ké-szen,

Ma - gasz-tal-tak egy-kor ő - si nem - ze - dé - kek,
Ő nyo-mukban jár - va di - csé - rünk mi té - ged.

2. Nem szégyelljük, Uram, rólad emlékezni,
Mind e világ előtt benned dicsekedni,
Akaratod szerint, tetszésedre élni,
Testi-lelki jókat csak tetőled kérni.
3. Gyermekeink ma is, add, hogy így éljenek,
Megismerve téged, felnővekedjenek,
Te szent egyházadba hogy beépüljenek,
S szentjeiddel együtt életet nyerjenek!

Kájoni Kancionále alapján

35.

L.Bourgeois: Genf, 1551

Mint a szép hí-ves pa-tak-ra A szar-vas kí-
Lel-kem úgy ó-hajt U-ram-ra, És hoz-zá fo-
ván-ko-zik, Te-hozzád, én Is-te-nem, Szom-jú -
hász-ko-dik. ho-zik én lel-kem, Va-jon szí-ned e-le-
i-ben Mi-kor ju-tok, é-lő Is-ten?

2. Könnyhullatásim énnékem Kenyerem éjjel-nappal,
Midőn azt kérdik éntőlem: Hol Istened, kit vártál?
Ezen lelkem kiontom, És házadat óhajtom,
Hol a hívek seregében Örvendek szép éneklésben.
3. Én lelkem, mire csüggedsz el? Mit keseregsz ennyire? :/
Bízzál Istenben s nem hágy el, Kiben örvendek végre.
Ki nekem szemlátomást Nyújt kedves szabadulást,
Nyílván megmondja nékem, Hogy csak ő az én Istenem.

Béza T., 1519-1605.

36.

Debrecen 1774

Mond - ja - tok dí - csé - re - tet,
Ke - resz - tyé - nek, az Úr Is - ten - nek,
Szent - sé - ges tisz - te - le - tet
Ad - ja - tok ő ne - vé - nek.

2. ÖrvendjeteK őneki Igaz isteni buzgóságban,
Mert köztetek lakozik Az Anyaszentegyházban.
3. És ő megelégtíti Lelketeket lelki kenyérrel;
Biztat ő igéjével Édes ígétivel.
4. Hála légyen tenéked, Hogy megjelentéd te magadat,
Hogy megértettük, Uram, A te akaratodat.
5. Dicséret és dicsőség Légyen tenéked magasságban,
Dicséret és tisztesség az Anyaszentegyházban.

Bártfa, 1591.

37.

Kisdi: Cantus Catholici (1651)

Ó Jé - zus, em - lé - kez - ni rád, A szív-nek
szent ö - rö - met ád. De min - den méz - nél
é - de - sebb, Szí - vünk - ben bír - ni Té - ge - det.

2. A bánat benned lel reményét,
Te adsz ezer jótéteményt,
Ha keresünk, itt jársz velünk.
Hát még mi vár, ha föllelünk!

3. Te légy, ó Jézus, örömünk,
Mennyekben gazdag örökünk.
Te adj az égben koronát
Most és örök időkön át.

Jesu dulcis memoria, Sík Sándor fordítása

38.

Gregorián eredetű dallamból

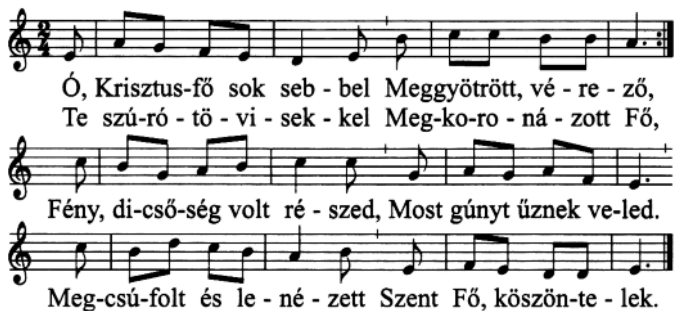
Ó, jöjj, ó, jöjj, Im - má - nu - el, Csak
 té - ged á - hit Iz - rá - el, És hozzád sóhajt
 un - ta - lan, Mert Is - ten hí - ján hon - ta -
 lan. Meg - lásd, meg - lásd, ó, Iz - rá -
 el, Hogy el - jö - vend Im - má - nu - el!

2. Ó, jöjj el, Jesse vesszeje, És állj a rossznak ellene!
 A mélyből, mely már eltemet, S a tűzből mentsd ki népedet!
 Meglásd, meglásd...
3. Ó, jöjj, ó, jöjj el, Napkelet! Ím, árva néped költöget:
 Törd át a sűrű éj ködét, És oszlasd gyászát szertesét!
 Meglásd, meglásd...
4. Ó, jöjj királyi Sarjadék Az üdvöt néped várja rég.
 A menny honába tárj utat, Ne légyen része kárhozat!
 Meglásd, meglásd...
5. Ó, jöjj, ó, jöjj el, nagy Király, Ki Sinaj-hegyről szólottál,
 Hogy törvényt láttál népeden! Jöjj fenségednek teljiben!
 Meglásd, meglásd...

„Veni, veni Emmanuel”, XII. századi ének

39.

H. L. Hassler, 1564-1612

Ó, Krisztus-fő sok seb - bel Meggyötrött, vé - re - ző,
Te szú - ró - tö - vi - sek - kel Meg - ko - ro - ná - zott Fő,
Fény, di - cső - ség volt ré - szed, Most gúnyt űznek ve - led.
Meg - csú - folt és le - né - zett Szent Fő, köszön - te - lek.

2. E gyötrelem, gyalázat mind énmiattam ért,
Hogy tartozásom vállald, Megfizess vétkemért.
Ki haragot érdelek, Itt állok, én szegény,
Meváltóm, add kegyelmed, Hogy el ne vesszek én!
3. Nagy irgalmadat áldom, Te legdrágább barát,
Hogy értem keresztfádon Te haltál kínhalált.
Adj erőt érted élnem Itt hálás hűséggel,
S ha elérkezik végem, Tebenned érjem el!
4. Ha jó a harc, a végső, Az legyen vigaszom,
Hogy tövisektől vérző, szent arcod láthatom.
Rád, egyedül rád nézek, Ki értem szenvedtél.
Hitem átölel téged. Ki így hal, él az él!

„Salve, caput cruentum”; P. Gerhardt, 1607-1676.

40.

Norvég dallam svéd változata

Ó, ter - jeszd ki, Jé - zu - som, Ol -
 És csi - tits el szí - vem - ben Bút,
 tal - ma - zó szár - nyad, Légy min - de - nem, légy
 ö - rö - mőt, vá - gyat!
 fé - nyem: Sö - té - ten jő az éj. Nagy
 ir - galmadból él - nem Szün - te - len te se - gélj!

2. Ó, mosson meg az értem Böven hullt, drága vér!
 Új lélekért könyörgök, Újult akaratér'.
 Kicsik, nagyok mind kérünk; Őrködj vigyázva ránk!
 Békességedbe térünk: Te áldd meg éjszakánk!

Brun János Nordahl 1745-1816 (norvég)

41.

Cantus Catholici, 1675

l,
Ör - ven - dez - zünk, jer - tek, á - hí - ta - tos
lel - kek Is - te - nünk ol - tá - rá - nál.
Nyissuk ki a lel - künk, vi - dám dal - ra
kel - jünk, mi U - runk mi - re - ánk vár.

2. Fiát adta értünk, őbenne remélünk, –
főpapunk ő lett nekünk. –
Áldozatunk ő lett. s érte, Uram, tőled –
reméljük üdvösségünk.
3. Hatalmas az Isten, énekelje minden, –
ég és föld, imádjátok! –
Közeleg az égből, dicsőséges fényből, –
szent neve legyen áldott!

Sík Sándor

42.

Székel Balázs, 1546

Sem-mit ne bánkódjál, Krisztus szent se - re - ge,
Mert nem árthat néked sen - ki gyű - löl - sé - ge,
No - ha e vi - lág - nak raj - tad dü - hős - sé - ge,
De nem hágy szé-gyen-ben Krisztus ő Fel - sé - ge.

2. Királyi nemzet vagy, noha te kicsiny vagy,
Az Atya Istennél bizony te kedves vagy;
Ő szent Fia által már te is fia vagy,
Minden dicsőségben, higgyed, hogy részes vagy.
3. Siess most mihozzánk, Krisztus, segélj minket,
A te szent igéddel neveljed hitünket
És te Szentlekeddel bírjad életünket,
Hogy minden dolgunkban dicsérhessünk téged.

Szkhárosi Horváth András, 1549 előtt.

43.

Bourgeois L., Genf, 1551.

Te - ben - ned bíz - tunk e - le - i - től fog - va,
 U - ram, té - ged tar - tot - tunk haj - lé - kunk - nak!
 Mi - kor még sem - mi he - gyek nem vol - ta - nak,
 Hogy még sem ég, sem föld nem volt for - mál - va,
 Te vol - tál és te vagy, e - rős Is - ten,
 És te meg - ma - radsz min - den i - dő - ben.

2. Az embereket te meg hagyod halni,
 És ezt mondd az emberi nemzetnek:
 Légyetek porrá, kik porból lettetek!
 Mert ezer esztendő előtted annyi,
 Mint a tegnapiak ő elmúlása
 És az éjnek rövid vigyázása.
3. Szolgáidon láttassad dolgaidat,
 Dicsőségedet ezeknek fiain!
 Add értenünk felséges hatalmadat,
 Mi kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten!
 Minden dolgunkat bírjad, forgassad,
 Kezeink munkáit igazgassad!

Béza T., 1519-1605.

44.

Tinódi Sebestyén, 1549

1
Tisz-títsd meg szí - ved, Je - ru - zsá - lem né - pe,
Hogy megtartas - sál, mosódj hó-fe-hér-re; Kar-mazsin
szí-nű bü-ne-id-ből tiszt-tulj, Hogy ki ne pusz-tulj!

2. Tisztítsd meg ajkad oltárról vett szénnel,
Rútat ne illess, mit a lelked szégyell!
Jót cselekedjél mindenekkel bőven
Minden idődben!
3. Új teremtés vagy: vetkezd le a régit!
Ördög ha üldöz, e világ ha rémít,
Csak meg ne hátrálj, maradj meg az újban,
Véled az Úr van!
4. Tisztítsd meg szíved, Krisztus szent egyháza,
Urunk, miattad pogány ne gyalázza!
S hogy megtartassál, nosza, újulj végre,
Szent papi népe!

Scholz László, 1955

U - ram Jé - zus! Légy velünk, Mi e - gyet - len
 ö - rö - münk! Ná - lad nél - kül ke - se - rű - ség
 Itt a föl - dön é - le - tünk. Ó, e - gyet - len
 ö - rö - münk, U - ram Jé - zus, légy ve - lünk.

2. Uram Jézus! tégedet Szívünk, lelkünk úgy eped,
 Mert kívüled nem találhat Sehol biztos nyughelyet.
 Boldog mással nem lehet, Uram Jézus, csak veled.
3. Uram Jézus! adj erőt, vigasztald a szenvedőt;
 A bűnbánó lélek nyerjen kegyelmet az Úr előtt.
 Segítsd föl a küszködőt, Uram Jézus adj erőt.
4. Uram Jézus! el ne hagyj, ki lelkünknek üdve vagy,
 Legfőképp a végső harcon végig velünk megmaradj.
 Te, ki lelkünk üdve vagy, Uram Jézus, el ne hagyj.

46.

Massalo A. 1885-1960

Ve-lem ván - do - rol u - ta - mon Jé - zus, Gond és
 fé - le - lem el nem ér. El - visz, el - se - gít
 en - gem a cél - hoz, Ő, a győ - zel - mes, hű ve -
 zér, Ő, a győ - zelmes, hű ve - zér.

2. Velem vándorol utamon Jézus, Ott az oltalom hű szívén.
 Ha a szép napot fellegek rejtik, Ő az éltető, tiszta fény,
 Ő az éltető, tiszta fény.
3. Velem vándorol utamon Jézus, Bár az út néha oly sötét,
 Soha nincs okom félni a bajtól, Amíg irgalmas karja véd,
 Amíg irgalmas karja véd.
4. Velem vándorol utamon Jézus, Ez a vigaszom, baj ha jó,
 bármi súlyosak rajtam a terhek, Segít hordani, ott van ő,
 Segít hordani, ott van ő.
5. Velem vándorol utamon Jézus, Túl a sír sötét éjjelén,
 Fenn a mennyei, angyali karban Nevét végtelen áldom én,
 Nevét végtelen áldom én.

Finn ének

47.

Dreese A. 1620-1701

Ve-zess, Jé - zu - sunk, S vé - led in - du - lunk.
 Küzdelemre hív az é-let, Hadd kövessünk benne té-ged!
 Fogjad hát ke - zünk, Míg megér - ke - zünk!

2. Adj erős szívet, Hogy legyünk hívek!
 És ha terhet kell viselnünk,
 Panaszt mégsem ejt a nyelvünk.
 Rögös bár utunk, Hozzád így jutunk.
3. Sebzett szívünk majd Mikor felsóhajt,
 Vagy ha másért bánat éget,
 Adj türelmet, békességet,
 Reménnyel teli Rád tekinteni!
4. Kísérd lépteink Éltünk végeig,
 És ha roskadozva járunk,
 Benned támaszt hadd találunk,
 Míg csak tart az út, S mennyben nyitsz kaput!

Zinzendorf Miklós Lajos 1700-1760 (német)

MIATYÁNK

(Ökumenikus fordítás)

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved,
jöjjön el a te országod,
legyen meg a te akaratod,
amint a mennyben, úgy a földön is.
Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma,
És bocsásd meg vétkeinket,
miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk
vétkezőknek,
és ne vígy minket kísértésbe,
de szabadíts meg a gonosztól,
mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség
mindörökké. Ámen.